

El camino oscuro

Ma Jian

Per Marià Veloy

Data de publicació: Dimarts 11 març 2014

ADVERTISING

El camino oscuro

Ma Jian

Trad. Cruz Rodríguez Juiz

Mondadori

412 pàg. 23,90 € "S'estima vostè la vida? Sí/No. I en cas afirmatiu, vol tenir fills perquè també en gaudeixin? Sí/No". És possible que arribi un moment en què les persones adultes hàgim de fer-nos aquestes preguntes; i segons com responguem: proposarem a la nostra parella tenir fills, avortarem un embaràs no volgut o iniciarem els tràmits d'adopció. El problema sorgeix quan l'estat, pervertint la naturalesa del seu poder, vol legislar en aquest àmbit d'absoluta intimitat i arracona la nostra dignitat. Ara que un ministre infame ens recorda aquesta veritat elemental, segurament som més sensibles a la situació que es viu a la Xina i que Ma Jian descriu en aquesta novel·la tan obscura com suggereix el seu títol.

La història ens explica el cas d'una jove parella que no espera l'autorització perceptiva i ella, la Meili, es queda embarassada. Com que són perfectament conscients de quines conseqüències tindrà aquesta relliscada -un avortament brutal i caríssim que els pot arruïnar-, els joves no dubten què han de fer quan els oficials de planificació familiar apareixen al poble. Igual que els herois de les llegendes, fugen riu avall; i per un moment, podem pensar que aquesta família té quelcom de llegendari, però és només un miratge. Ell, en Kongzi, descendeix en línia directa del mestre Confuci (però és la 76a generació i la realitat és que fa de mestre d'escola); la Meili somia arribar a un lloc sense control de natalitat (i hi arribarà, però no hi trobarà el paradís, sinó un lloc on es treballa amb materials contaminants), i el bebè té un esperit que el guarda (però no sembla convençut de voler néixer).

La llegenda topa, doncs, amb una realitat feta d'un paisatge hostil -gent que beu aigua amb paràsits i es banya en rius infectats, entre molts altres detalls d'embrutiment- i, sobretot, amb la por que fa petits i mesquins els herois i les seves històries. I és en aquest contrast on l'escriptura de Ma Jian va més enllà de la voluntat de denúncia social. Aconsegueix ser un puny que asfixia, igual que l'estat xinès actual, però a més commou i ens permet entendre. Es transforma en literatura, en definitiva.

×